

El que és bo es fa esperar

Published by [Interacció](#) [1] on 22/10/2020 - 08:00 | Last modification: 20/10/2021 - 09:11

[Nordic Journal of Arts, Culture and Health](#) [2] | [Stephen Clift](#) [3]

Les expectatives no sempre coincideixen amb la realitat. Esperar alguna cosa durant molt de temps pot fer que, arribat el moment, tot es vegi d'una altra manera.

Stephen Clift (professor emèrit d'educació sanitària a la Canterbury Christ Church University i professor visitant a la St John University de Nova York) ha contribuït a la investigació i a la pràctica en el camp de les arts i la salut durant 20 anys. Com molts altres investigadors involucrats en la matèria, va rebre amb il·lusió la notícia de la realització de l'informe "[What is the evidence on the role of the arts in improving health and well-being?](#) [4]" publicat per l'OMS i del qual ja hem parlat a [Interacció](#) [5].

Tanmateix, la lectura acurada del document li ha despertat un seguit de crítiques, les quals ha plasmat en **un article** publicat al monogràfic '[Arts & Health in the Time of Corona](#)' [6] de la revista "Nordic Journal of Arts, Culture and Health". D'acord amb Clift, hi ha tres factors que grinyolen especialment:

Vlad Sargu

Reducció de la mala salut i la desigualtat. Malgrat que nombroses ressenyes han extret de l'informe en qüestió que les arts són crucials en la reducció de la mala salut i la desigualtat, Clift refusa contundentment aquesta afirmació i assenjala que el principal determinant en aquest aspecte és la pobresa, seguit per l'alimentació, l'habitatge, l'educació i l'ocupació. Segons ell, les arts queden a un segon pla i no tenen un paper tan decisiu com que vol fer veure l'informe.

Metodologia emprada. L'autor d'aquest article crític troba sorprenent el fet que l'informe tingui en compte treballs d'investigació que, segons el seu parer, no tenen el rigor o qualitat suficients. Així mateix, lamenta que l'informe doni més en valor les conclusions positives extretes dels estudis inclosos i posi més èmfasis en les negatives. És per aquest motiu que Clift considera necessari realitzar noves investigacions en la matèria. En relació a l'apartat 3 de l'informe, adverteix que el lector hauria de "tenir en compte les [seves] limitacions abans d'endinsar-se en l'àmplia gama de temes examinats".

Referències inadequades. Algunes de les referències citades a l'informe són del tot adequades, mentre que d'altres no s'haurien hagut d'incloure. En paraules de l'autor, la falta d'una selecció de qualitat de les fonts és el principal problema de l'informe.

Per tal d'exemplificar-ho, Clift parla de dos casos concrets relacionats amb la música i amb el seu potencial per reduir les desigualtats. En [el primer d'ells](#) [7], desenvolupat a Corea del Sud, els resultats són massa variables i no permeten generalitzar. I el que és pitjor, apunta Clift, és que el programa no busca arribar i tractar la causa del problema sinó que es limita a ajudar als participants a viure immersos en situacions vulnerables. En el cas del projecte [El Sistema](#) [8] de Venezuela, tan sols un petit percentatge de participants (el 16,7%) vivien per sota del nivell de pobresa. Aquesta minsa representació, diu Clift, fa que en comptes d'abordar les desigualtats socials, aquestes augmentin encara més.

Al final del seu article Clift fa esment a les diferents reaccions que ha despertat l'informe. Mentre que per bona part dels investigadors en la matèria la rebuda ha estat bona, pels encarregats de formular polítiques de salut pública ha estat insuficient i poc concret. Ara bé, això no vol dir que s'hagi de fer marxa enrere, assenjala Clift,

que anima a l'OMS a seguir desenvolupant iniciatives en aquest camp.

El que és bo es fa esperar, i com més cal esperar, més creixen les expectatives. És qüestió de temps, esforç i paciència seguir generant coneixement i evidències que compleixin amb les expectatives. A casa nostra, almenys, ja gaudim de sinèrgies entre el sector sanitari i l'artístic i cultural. L'entusiasme no és l'únic ingredient, però si una bona empena per seguir avançant en matèria d'arts en salut.

Podeu consultar i descarregar-vos l'article:

Clift, Stephen. (2020). [Fancourt, D. and Finn, S. \(2019\) What is the evidence on the role of the arts in improving health and well-being? A scoping review](#) [9]. *Nordic Journal of Arts, Culture and Health*, 2 (1), 77-83 [idunn.no](#) [10]

També podeu consultar aquest [resum](#) [11], escrit pel mateix autor.

Categories: Article

Tags: cultura i salut

Tags: avaluació de polítiques culturals

Tags: participació cultural

- [12]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/CIDOC/blogs/2020/bo-es-fa-esperar-Stephen-Clift>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] https://www.idunn.no/nordic_journal_of_arts_culture_and_health?languageId=2

[3] <https://twitter.com/StephenClift>

[4] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/health_evidence_network.pdf

[5] <http://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2020/arts-marcar-diferencia>

[6] https://www.idunn.no/nordic_journal_of_arts_culture_and_health/2020/01

[7] <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0197455616300892?via%3Dihub>

[8] <https://link.springer.com/article/10.1007/s11121-016-0727-3>

[9] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/what_is_the_evidence_on_the_role_of_the_arts_in_improving_health_and_well-being.pdf

[10] https://www.idunn.no/nordic_journal_of_arts_culture_and_health/2020/01/fancourt_d_and_finn_s_2019_what_is_the_evidence_on_t

[11] https://www.artsprofessional.co.uk/magazine/article/are-arts-overclaiming-wellbeing?utm_source=non_subscriber_features&utm_medium=email&utm_content=nid-214738&utm_campaign=17th-September-2020

[12] <https://interaccio.diba.cat/node/8333>